

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 77 0 Rs 066734 21 Rev
Banjaluka: 2.9.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Tanja Bundalo, predsjednik vijeća, Senad Tica i Gorjana Popadić, član vijeća, u pravnoj stvari tužitelja V.Š. iz P.. koga zastupa punomoćnik M.A., advokat iz B., protiv tuženog A.m. d.o.o. P., koga zastupa punomoćnik M.M., advokat iz G., radi zaštite prava iz radnog odnosa, odlučujući o reviziji tužitelja izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Prijedoru broj 77 0 Rs 066734 19 Rsž 3 od 18.1.2021. godine, na sjednici održanoj 2.9.2021. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se odbacuje.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Prijedoru broj 77 0 Rs 066734 18 Rs 2 od 20.12.2018. godine, poništene su kao nezakonite odluka tuženog o izricanju disciplinske mjere broj ... od 27.8.2014. godine, kojom je tužitelju zbog teže povrede radne obaveze izrečena disciplinska mjera - prestanak radnog odnosa, odluka direktora tuženog broj ... od 8.10.2014. godine, kojom je odbijen prigovor tužitelja izjavljen na odluku o izricanju disciplinske mjere i rješenje direktora tuženog broj ... od 28.8.2014. godine, kojim je određen prestanak radnog odnosa tužitelju.

Obavezan je tuženi da tužitelja vrati na rad na njegovo ranije radno mjesto ili mjesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi i radnim sposobnostima.

Obavezan je tuženi da tužitelju isplati na ime razlike plate, i to: za avgust 2014. godine iznos od 76,25 KM, za septembar, oktobar, novembar i decembar 2014. godine iznose od po 762,85 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10.-og u mjesecu za prethodni mjesec do isplate, za januar, februar, mart, april, maj, juni i juli 2015. godine iznose od po 766,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10.-og u mjesecu za prethodni mjesec do isplate, za avgust, septembar, oktobar, novembar i decembar 2015. godine iznose od po 366,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10.-og u mjesecu za prethodni mjesec do isplate, za januar i februar 2016. godine iznose od po 366,50 KM, za mart 2016. godine iznos od 370,20 KM, za april, maj, juni, juli, avgust i septembar 2016. godine iznose od po 770,20 KM, za oktobar 2016 godine iznos od 356,53 KM, za novembar 2016. godine iznos od 326,97 KM i za decembar 2016. godine iznos od 359,21 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10.-og u mjesecu za prethodni mjesec do isplate, za januar 2017. godine iznos od 369,50 KM, za februar 2017. godine iznos od 349,42 KM, za mart 2017. godine iznos od 366,32 KM, za april 2017. godine iznos od 290,74 KM, za maj 2017. godine iznos od 338,52 KM, za juni 2017. godine iznos od 316,98 KM, za juli 2017. godine iznos od 344,92 KM, za avgust 2017. godine iznos od 311,27 KM, za septembar 2017. godine iznos od 294,46 KM, za oktobar i novembar 2017. godine iznose od po 245,34 KM, za decembar 2017. godine iznos od 237,84 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10.-og u mjesecu za prethodni mjesec do isplate, za januar 2018. godine iznos od 237,84 KM, za februar 2018. godine iznos od 237,84 KM, za mart 2018. godine iznos od 239,50 KM, za april 2018. godine iznos od 268,12 KM, za maj 2018. godine iznos od 239,93 KM, za juni 2018. godine iznos od 239,23 KM, za juli 2018. godine iznos od 239,23 KM, za avgust 2018. godine iznos od 213,82 KM, za septembar 2018. godine iznos od 204,55 KM, za oktobar 2018. godine iznos od 204,55 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10.-og u mjesecu za prethodni mjesec do isplate.

Obavezan je tuženi da za tužitelja u korist Fonda Republike Srpske uplati doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje za period od 28.8.2014. godine do presuđenja.

Obavezan je tuženi da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.972,45 KM, u roku od 15 dana.

Odbijen je zahtjev tuženog za naknadu troškova parničnog postupka.

Presudom Okružnog suda u Prijedoru broj 77 0 Rs 066734 19 Rsž 3 od 18.1.2021. godine, usvojena je žalba tuženog i preinačena prvostepena presuda, tako što je tužbeni zahtjev tužitelja odbijen u cijelosti.

Obavezan je tužitelj da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 800,00 KM, u roku od 15 dana.

Tužitelj revizijom pobija drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se pobijana odluka preinači i žalba tuženog odbije, a tuženi obaveže na naknadu troškova na ime sastava revizije u iznosu od 438,75 KM.

Tuženi u odgovoru na reviziju predlaže da se revizija odbaci kao nedozvoljena ili da se odbije kao neosnovana.

Revizija nije dozvoljena.

Predmet spora je zahtjev tužitelja naveden u izreci prvostepene presude.

Odredbom člana 237. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 – u daljem tekstu: ZPP-u), propisano je da stranke mogu izjaviti reviziju protiv pravosnažne presude donesene u drugom stepenu u roku od 30 dana od dana dostavljanja prepisa presude (stav 1.); da revizija nije dozvoljena ako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude ne prelazi 30.000,00 KM, odnosno u privrednim sporovima iznos od 50.000,00 KM (stav 2.); da u slučajevima u kojima revizija nije dozvoljena prema odredbama stava 2. ovog člana, stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostepene presude ako odluka o sporu zavisi od rješenja nekog materijalnopravnog ili procesnopravnog pitanja važnog za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, s tim što su pod tačkama 1., 2. i 3. nabrojani naročiti slučajevi. (stav 3.); da u reviziji iz stava 3. ovog člana stranka treba da jasno naznači pravno pitanje zbog kojeg je podnijela reviziju, uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koja se na njega odnose, te izloži razloge zbog kojih smatra da je ono važno za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (stav 4.).

Tužbeni zahtjev tužitelja se sastoji iz dijela novčanog potraživanja (isplata razlike plata) i nenovčanog potraživanja (poništenje odluka tuženog i radna reintegracija).

Kada je tužbeni zahtjev izražen u novcu, kao vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude uzima se u obzir samo vrijednost glavnog zahtjeva (član 316. stav 2. ZPP-u), dok se kamata, ugovorna kazna i ostala sporedna potraživanja ne uzimaju u obzir pri određivanju vrijednosti spora ako ne čine glavni zahtjev (stav 3.). U drugim slučajevima, kada se tužbeni zahtjev ne odnosi na novčani iznos, mjerodavna je vrijednost predmeta spora koju je tužitelj naznačio u tužbi (član 321. stav 2. ZPP-u).

Podnoseći 4.2.2015. godine tužbu prvostepenom sudu kojom je pokrenuo ovaj postupak, tužitelj nije naznačio vrijednost predmeta spora, time ni preko zakonskog cenzusa od 30.000,00 KM, čime je pokrenuo i vodio postupak u kome nije dozvoljena revizija. Ni vrijednost novčanog potraživanja tužitelja nije veća od cenzusa jer ukupno, u pogledu glavnog duga, iznosi 23.128,00 KM, pa slijedi da nije ispunjen uslov za dopuštenost revizije po osnovu odredbe člana 237. stav 2. ZPP-u.

Zna to i tužitelj pa, pozivom na odredbu člana 237. stav 3. ZPP-u, traži da se o reviziji ipak odluči, a kao sporna pitanja definiše pravilnu primjenu odredbe člana 128. stav 2. Zakona o radu

(„Službeni glasnik RS“ broj 55/07-prečišćeni tekst) i pitanje ovlasti suda da u radnom sporu tumači činjenični opis disciplinskog prekršaja u smislu utvrđenja činjenica da li ponašanje radnika predstavlja težu povredu radne dužnosti.

Pozivanje revidenta na odluku ovog suda broj 73 0 P 003974 17 Rev 3 od 19.12.2017. godine nije utemeljeno. Ovo iz razloga što se revizioni sud u toj odluci izjašnjavao vezano za volju i namjeru radnika da radi i nepostojanje uslova da mu se otkáže ugovor o radu zbog neopravdanog izostanka sa posla, a nije izražavao stav vezano za primjenu odredbe člana 128. stav 2. Zakona o radu.

Spor o disciplinskoj odgovornosti je spor o zakonitosti i ispravnosti disciplinskog postupka i izrečene disciplinske mjere. Činjenice od značaja za postojanje povrede i disciplinske odgovornosti utvrđuje disciplinski organ, a sud, ocjenjujući zakonitost odluke o utvrđivanju odgovornosti i izrečenoj disciplinskoj mjeri, ispituje tačnost činjenica na kojima je ona zasnovana. Ispitujući zakonitost odluke iz disciplinskog postupka, sud može provjeriti tačnost činjenica koje su disciplinski organi uzeli kao podlogu svoje odluke, kao i pravilnost provedenog disciplinskog postupka u smislu procedure. Ispitujući tačnost tih činjenica, sud je vezan činjeničnim opisom radnje koja predstavlja povredu radne obaveze i ne može mijenjati činjenični identitet povrede iz odluke o izrečenoj mjeri, čiju zakonitost ocjenjuje. Sud ne može sam, ukoliko to utvrdi, otkloniti činjenične propuste disciplinskog organa, ali je ovlašćen da utvrđene činjenice drugačije kvalifikuje, jer nije vezan kvalifikacijom povrede koju je odredio disciplinski organ.

Stav drugostepenog suda u vezi sa utvrđenjem činjeničnog opisa radnje koja predstavlja težu povredu radne obaveze i njene pravne kvalifikacije, podudaran je sa navedenim stavom ovog suda izraženom u većem broju odluka. U konkretnom slučaju drugostepeni sud je prihvatio činjenični identitet povrede radne obaveze i pravnu kvalifikaciju kao teže povrede radne obaveze.

Iz navedenih razloga, a na osnovu odredbe člana 247. stav 5. i odredbe člana 237. stav 2. i 3. ZPP-u, valjalo je reviziju odbaciti kao nedozvoljenu.

Predsjednik vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić